

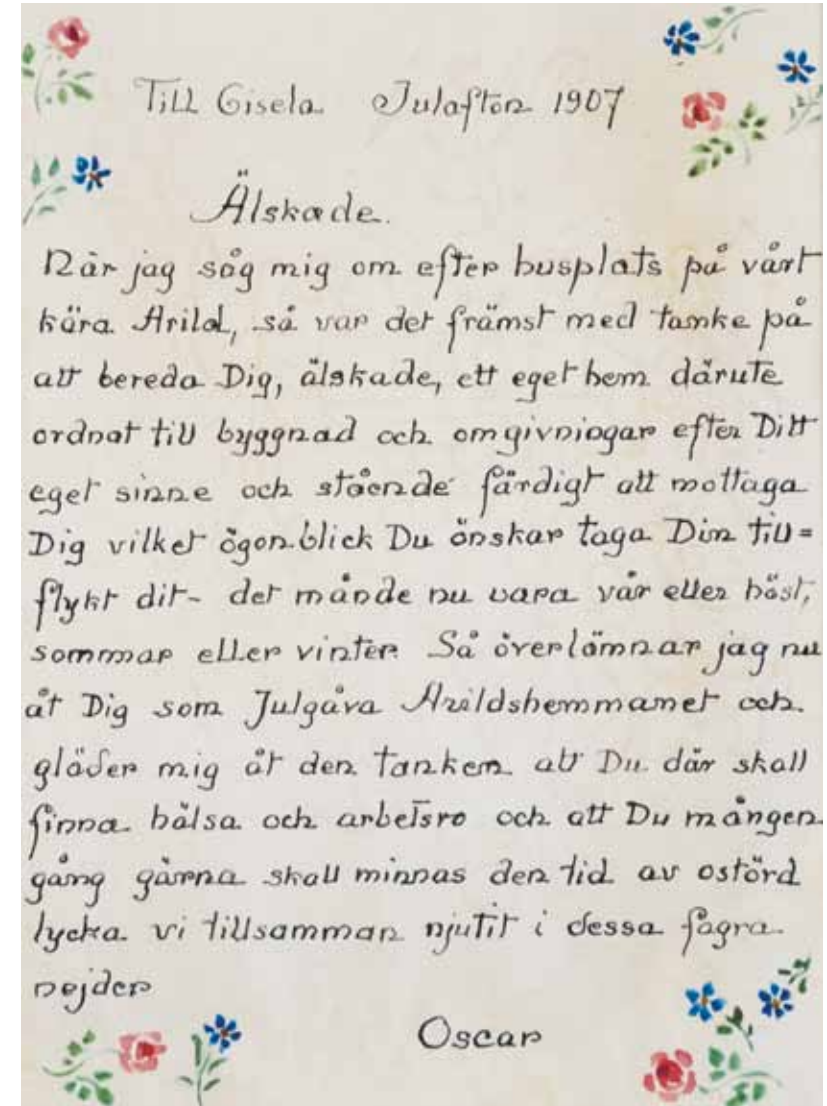
Arildshemmanet

På julafton 1907 fick Gisela en julklapp som heter duga – Arildshemmanet. Det blev deras Tusculum med äppleträden, blommorna och utsikten över havet. Om somrarna blev det festligt med alla konstnärer som slog sig ner i Arild och Gisela målade, uppmuntrad av sin make. Från början var det inte mycket som växte på tomten så det är ett stort arbete de lade ner tillsammans på att anlägga den vackra trädgården och skapa en bostad. ”Biskopshuset”, den första byggnaden, stod färdigt 1910 Sedan byggdes eller flyttades ett gammalt korsvirkeshus till på tomten.

Första byggnaden på tomten var det s k biskopshuset och på fotot ses Oscar tillsammans med husbyggarna med familjer.

Oscar och takläggningsfesten i Arild 1910

Gåvobrevet 1907

Efter Oscars död bodde Gisela omväxlande på Fredriksdal, i lägenheten på Södra Storgatan, hos mamman på Trädgårdsgatan och om somrarna på Hagavägen i Arild.

28 sept. *Gick i skymningen i den långa gången hade läst den röda rosenkransen, sade nu vill jag läsa för de döda. Och då var det som om någon hukat i en gren av eken som jag just passerat. Så satte jag mig under kastanjen. Kvällen var mild och stilla, en aning dimmig, borta i Bjäre glimtade en rad ljus. Jag tänkte på denna afton på medeltiden.*

Då kommo väl sedan pilgrimmerna, kanske gingo de en sådan afton med sina ljus in i kapellet för att fira S. Mikael och S. Arild. Byn var väl bara små låga torftiga hus, människorna i grova, fattiga kläder. Och imorgon var den heliga Mikaelmässan, en dag som man kanske hela året längtade efter. Jag gick åter fram och tillbaka i gången, läste rosenkransen för de som under medeltiden valfärdade till S. Arilds kapell alla de som nu är stoft och som ingen mera tänker på Jesu hjärta, pinat av dödsångest, förbarma dig över de döda.

Arild den 18 sept. 1927

Jag vandrade i mörkningen i den långa gången med min rosenrabatt. I kapellet hade jag tänt ett ljus, ett minnenas ljus för de döda ... Här då lyste aftonhimlen med ett pärlemorskimmer, de höga popplarna blåste som kyrkogårdscyprer och ett par regnstänk föllo som tårar på mitt ansikte. Fyren borta vid Väderön glimtade till rött som ett öga som plötsligt tåras och dyningar rullade in i ett långt bristande sorgeaccord.

Arild 18 juli 1930

Idag efter den h. kommunionen kunde jag äntligen ropa till Gud. Tala om min smärta och allt som liksom dy låder vid mina tankar. Att de ej kunna

nå fram till Gud. Hur sträckte icke Gud en gång ut sina heliga händer, med goda gåvor och smålog mot mig att jag skulle bruka det alltsammans till hans ära. Men jag – ”Pröv ikke på att lave deres egen framtid, overlad den till Guds försyn”, sade fader Droste hotande men jag hörde ingenting, jag byggde upp en framtid, som föll baklänges över mig och krossade mitt hjärta.

17.1.33

Idag var jag till bikt och kommunion, alla min synder och ofullkomligheter stod så klart för mig men hela tiden jublade mitt hjärta: ”Den som äter detta bröd ska leva evinnerligen”.

Det var som ringarna i ett vatten som vidgade sig och flöto ut, över tider och sekler, mot evigheten. Der var denna lycka att tillhöra kyrkan, att min obetydliga, bekväma fåfängliga tillvaro dock hade del i kyrkans andliga skatter i heliga gärningar, att jag gömd i ett veck av kyrkans väldiga mantel får flyga in i evigheten. Amen

5 okt 32

I Arild brukade jag stiga upp och se ut före soluppgången då är det en himmelsk skönhet över naturen. Tisdag morgon, då vi skulle flytta in gick jag som vanligt. Himlen var smältande klar med några mörka moln. I synnerhet vid horisonten så att sjön avtecknade sig alldeles ljus därunder uppe glimmade Venus i all sin överjordiska prakt och längre mot höger svävade Orion som ett tindrande smycke. Ännu stod träden mörka och drömmande medan mot nabben hördes brus av bränningar och i byn började tupparna gala. Vilken himmelsk vilken storslagen upptakt till människornas låga, tarvliga, lumpna dag.

Här i Arild har under några dagar uppehållit sig ett zigenarläger. En dag kom höfdingens hustru och bad att få komma in i kapellet, hon ville be om hjälp med sina sorger, och för sin man som var sjuk. Jag knäböjde också

Arild med kapellet och ett av husen oljemålning 1944

därinne och sen räckte hon mig en krona och sade ”du ska taga denna och köpa ljus och bränna för mig ” ”Ja, sade jag, och jag ska bedja för dig.” – Och det var som om allt det hindrande föll, folkslag och tungomål, och tider och i full förståelse möttes våra själar i den eviga och heliga Kyrkans enhet. Hon grep min hand och kysste den.

9.11.36

Idag reste vi till Hbg. Ing och jag. En svart katt sprang över vägen men jag hade min heliga relik om halsen. När jag satt i den skramlande bussen kom jag plötsligt att tänka på att jag bebodde 28 rum 5 hallar och 4 kök. Jag kom att skratta till ett tag, så att jag måste hosta för att blanda bort det. Ack ja, och snart kanske man bebor ett litet enda trångt mörkt rum.

Oscar Trapp akvarell 1903

Söndagen 17 maj 1936

Näktergalen slår sina drillar i den svala gröna kvällningen där borta från min blomsterträdgård.

I morgon skulle jag ut till Arild för att underskriva kontraktet om bygget.

Ja måtte det nu ske till det bästa.

Det är en vacker dag imorgon, St Eriks och i den h. jungfruns ljuvliga månad.

1937 byggdes det en länga till det lilla korsvirkeshuset på Hagavägen i Arild. Det blev Giselas huvudsakliga bostad fram till hennes död.

5.5.38

Nu slår linden ut.

För en tid sen lyste kvistarna rosenröda mot den gråblå sjön.

Nu är där redan rätt stora ljusa blad. Kanske ska jag sitta här och se när blåsten sliter de sista gulnande från grenarna och böljorna skumma därnere.

Hellre ville jag sitta här och följa våren och sommaren än jaga ute i den tröttsamma världen. Man har ju böcker och bilder, man kan ju sedan i lugn och ro drömma sig det, man slipper jäktet, otrevnaden, längtan efter hemmets jord.

Arild med alla byggnaderna efter 1936

Giselas helgonmålningar

Gisela målade altartavlor och helgonbilder. Helgonen placerade hon i den skånska naturen, och hon använde renässansens titthållsperspektiv. För oss är de ett fönster ut till den verklighet Gisela ville visa oss.

De vackra blommorna som syns på hennes målningar är inspirerade från italienska ungrenässansmålningar i framförallt Florens och Toscana, Leonardo da Vinci, Fra Angelico, Filippo Lippi m fl.

Helgonet Sankt Clemens var henne mycket kär och ett stöd i mörka stunder.

18.4.1931

Så ropar jag S. Clemens namn

Ett stort och mäktigt namn

som lyser mig

och visar mig

den fjärra trygga hamn.

Så griper jag S. Clemens hand

en god och kraftfull Biskopshand

som hjälper mig

och räddar mig

till säkerhetens hamn

Så kysser jag S. Clemens fot

en stark och modig helgonfot

som trampar fram

i skeppets stam

och krossar satans hot